

Publicerad 2013-07-03 14:44 av Marmorera

Att resa sig

In kom du i mitt liv med storm
Känslan du frammanade var enorm
Du fick mig att vilja leva och glädjas åt det lilla
Sorgen blev stor när du sedan ville mig illa
Det vart för tvära kast från det ena till det andra
Och plötsligt hade vi slutat att bry oss om varandra

Jag tappade all tilltro till dig och du kunde inte heller lita på mig
Nu står vi här förvirrade och som två vilsna själar
Det känns som att uppförsbacken är lång och jag krälar
Långt ner i djupet av en bottenlös brunn
Linan du räcker mig är alltför tunn
Den brister vid minsta lilla belastning
Och jag ser inte att uppoffringar ger avkastning

I mitt hjärta finns ett stort mörkt hål
Men jag vill ändå blicka bort mot okänt mål
Trots dystra tankar i mitt sinne
Håglösa dagar och ångest i minne
Vill jag förkasta allt det onda och det som svider
Och drömma mig bort till vackra och ljusa tider
Jag vill andas fritt och utforska världen
Med dig, som reskamrat på färden....

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Marmorera med Poeter.se id #36113 innehar upphovsrätten